

Arrest

nr. 157 162 van 26 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 24 november 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13 septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Zouhaier CHIHAOUI en van advocaat Stefan MATROYE loco Edna MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in aanhef van dit arrest vermelde beslissing vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

2.2. Te dezen werd op 24 november 2015 op grond van artikel 39/82, §4, derde lid, van de Vreemdelingenwet een beschikking verstuurd naar de verzoekende partij waarin gesteld werd dat de ingediende vordering manifest laattijdig voorkomt.

2.3. In het verzoekschrift houdt de verzoekende partij voor dat ze onderliggende vordering heeft ingediend binnen de termijn van vijf dagen zoals voorzien in artikel 39/57, §1, van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij kan echter niet gevolgd worden in haar betoog. Immers blijkt duidelijk- en dat wordt ook niet betwist- dat de bestreden beslissing betekend werd op 16 november 2015. Het houdt in dat de beroepstermijn van vijf dagen vermeld in artikel 39/57, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet die geldt vanaf een tweede verwijderingsmaatregel- hypothese die evenmin betwist wordt- afloopt op maandag 23 november 2015.

2.4. De verzoekende partij roept vervolgens toch overmacht in om de geldende beroepstermijn opzij te schuiven. Ze wijst meer bepaald in eerste instantie op het volgende: *“Dans les trois jours, le requérant a pris contact avec son conseil. Le vendredi 20 novembre 2015, le conseil du requérant a sollicité du service social d’obtenir le dossier administratif du requérant. Le dossier lui a été transmis après le week-end à savoir le 23 novembre 2015. Par conséquent, le conseil du requérant était dans l’impossibilité pratique de vous transmettre plus rapidement la requête surtout eu égard à la complexité du dossier ».*

2.5. Indien een verzoekende partij er telkens drie dagen over doet alvorens een raadsman te contacteren, dan zal de beroepstermijn van vijf dagen altijd te krap zijn. Het betoog klemt des te meer aangezien ter terechtzitting een stuk wordt neergelegd waaruit blijkt dat het centrum voor illegalen te Brugge reeds op 18 november 2015 liet weten aan de huidige raadsman *“Betrokkene vraagt zijn dossier aan u over te maken”* wat inhoudt dat de verzoekende partij binnen de twee dagen contact opnam met zijn raadsman en niet binnen de drie dagen. De raadsman doet er dan blijkbaar nog 2 dagen over om het administratief dossier op te vragen bij de sociale dienst, aangezien hij slechts op vrijdag 20 november 2015 dergelijke stappen onderneemt. Uit de bestreden beslissing gevoegd bij het verzoekschrift blijkt voorts dat het centrum voor illegalen te Brugge de bestreden beslissing op 19 november 2015 faxte naar de raadsman, en dat deze beslissing reeds heel wat informatie bevat, althans op verblijfsvlak waarover de bestreden beslissing een uitspraak doet. Daargelaten de vaststelling dat geen bewijs voorligt dat het centrum voor illegalen te Brugge geen dossier kan overmaken in het weekend en het administratief dossier van de verzoekende partij slechts op maandag 23 november 2015 verstrekke, dient de Raad vast te stellen dat de raadsman dan pas op dinsdag 24 november 2015 om 19 u30 het verzoekschrift overmaakt, daar waar onder diens handtekening de datum van 23 november 2015 figureert. Gelet op het feit dat de raadsman reeds op 18 november 2015 gecontacteerd werd door de verzoekende partij en dat hij op 19 november 2015 reeds over veel informatie beschikte via de bestreden beslissing en uit het hierboven geschetste tijdsverloop blijkt dat de raadsman diligerter had kunnen optreden, wetende dat er een beroepstermijn van vijf dagen geldt voor de bestreden beslissing- wat nergens ontkend wordt- weerhoudt de Raad de ingeroepen overmacht niet. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het ter terechtzitting ontplooiende argument dat de raadsman eerst contact diende op te nemen met de familie alvorens het geval van de verzoekende partij te behandelen en dat die niet direct kon bereikt worden, mede in acht genomen *“de recente evenementen in Brussel”*. De Raad ziet niet in waarom in het geval dat een beroepstermijn van vijf dagen loopt, de raadsman nog dient contact op te nemen met de familie om naar eigen zeggen de verzoekende partij beter te kunnen inschatten, daar waar uit het administratief dossier blijkt dat hij reeds eerder opgetreden is in gerechtelijke en administratieve procedures om de belangen van de verzoekende partij te behartigen. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de huidige raadsman dan ook de verzoekende partij en haar dossier kent en zich derhalve niet kan verschuilen achter het feit dat hij te weinig dagen had om het complexe dossier van de verzoekende partij te doorgronden.

2.6. De verzoekende partij wijst vervolgens op de ontwikkelde grieven inzake de artikelen 3 en 13 EVRM die volgens haar als gevolg hebben dat de geldende beroepstermijn moet opzij geschoven worden. Zij preciseert, *« En outre, les règles de procédure ne peuvent prévoir d’obstacles ayant pour*

effet d'ôter le droit d'accès à un juge au risque de, par un formalisme excessif, priver le requérant des garanties découlant de l'article 13 de la Convention ».

2.7. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij een grief artikel 3 EVRM ontwikkelt ten opzichte van haar ex-werkgever in België, ten aanzien van wie zij op 3 juni 2014 een klacht neerlegde bij het parket wegens mensenhandel. Zij preciseert het tot twee keer op de pp.7 en 10 van haar verzoekschrift als volgt: « *En l'espèce, le requérant a introduit une plainte (pièce 2) pour lesquels les faits sont particulièrement graves de sorte qu'il est loisible de constater prima facie une violation de l'article 3 de la Convention de la part de son employeur. (pièce 2)* ». Zoals ter terechtzitting reeds meegedeeld werd, ziet de Raad niet in op welke wijze de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in dit verband een schending van artikel 3 EVRM met zich zou kunnen meebrengen, temeer daar de verzoekende partij dan gescheiden wordt van de persoon die volgens haar een schending van artikel 3 EVRM begaan heeft. Ter terechtzitting ontspint zich een debat dienaangaande waaruit de Raad afleidt dat de verzoekende partij de opgeworpen schending van de artikelen 3 en 13 EVRM minder van belang acht en in de verf wenst te zetten dat zij er voornamelijk aan tilt dat de bestreden beslissing niet motiveert aangaande haar ingediende strafklacht en haar kwetsbare situatie waarvan de verwerende partij op de hoogte was.

2.8. De Raad dient dus vast te stellen dat de verzoekende partij zelf haar opgeworpen grief inzake artikel 3 EVRM relativeert waardoor ze bezwaarlijk kan volhouden dat de geldende beroepstermijn van vijf dagen moet opzij geschoven worden omdat "*les règles de procédure ne peuvent prévoir d'obstacles ayant pour effet d'ôter le droit d'accès à un juge au risque de, par un formalisme excessif, priver le requérant des garanties découlant de l'article 13 de la Convention* ».

2.9. Ten overvloede, het gegeven dat ze een klacht wegens mensenhandel heeft ingediend, verandert niets aan de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij en dus kan zij bezwaarlijk verwachten dat de verwerende partij hieromtrent motiveert in de bestreden beslissing. Dit klemt des te meer aangezien de verzoekende partij ter terechtzitting zelf stelt dat het te vroeg is om verblijfsaspiraties te hebben in het licht van de artikelen 61/4 en 61/5 van de Vreemdelingenwet. Alleszins blijkt ook niet uit het administratief dossier dat een dergelijke aanvraag zou zijn ingediend bij de verwerende partij. Bovendien is de raadsman het ter terechtzitting eens met de opwerping van de Raad dat de bestreden beslissing niet uitsluit dat een visum kan aangevraagd worden door de verzoekende partij indien de gerechtelijke instanties verder gevolg geven aan haar strafklacht en haar aanwezigheid in dit verband vereist. Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting dat zij dit wel beseft maar dat dit met zoveel woorden in de bestreden beslissing had dienen te staan, kan geen aanleiding geven tot een schorsing van de bestreden beslissing. Ten slotte, indien de verzoekende partij in het Rijk wil blijven op grond van haar kwetsbare situatie, waarbij ze verwijst naar een psychologisch rapport dat opgesteld werd op 18 april 2014, kan verwacht worden dat zij dit kenbaar maakt aan de verwerende partij op grond van een aanvraag om verblijfsmachtiging op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Blijkens de bestreden beslissing en het administratief dossier is de verzoekende partij bekend met de administratieve procedures in het kader van de Vreemdelingenwet en heeft zij al eerder een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Deze aanvraag werd destijds in 2012 zonder voorwerp verklaard. Nadien werd geen aanvraag meer ingediend zodat de verzoekende partij niet de verwachting kan koesteren dat omtrent haar medische situatie nog verder gemotiveerd wordt. Deze beoordeling dringt zich des te meer op aangezien blijkens het administratief dossier de huidige raadsman van de verzoekende partij het bovenvermeld verslag van 18 april 2014 overmaakte aan de verwerende partij om via een willig beroep de verlenging van de regularisatie van de verzoekende partij te bepleiten in het licht van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet die zij kort tevoren verloren had. Hieraan werd geen gevolg gegeven door de verwerende partij. De verzoekende partij maakte het verslag nadien niet meer over aan de verwerende partij en zij kan in die omstandigheden niet verwachten dat de verwerende partij er alsnog over motiveert in de bestreden beslissing. Deze opwerping kan derhalve evenmin aanleiding geven tot de schorsing van de bestreden beslissing.

2.10. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.
De opgeworpen exceptie in de nota is gegrond.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. S. PIETERCIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

M. EKKA